
RZECZYWIŚCIE (9) *av*

Oba e jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Prawdziwie, realnie; re ipsa, re vera Cn (9) : SkarŻyw 91; Ktoż inŝy oprócz niewierniká/ miałby záprzec tego/ że Pan Chriřtus rzeczywiřcie do pieklá sřtápił? WujNT 804; SkarKaz 210a.

W połączeniu szeregowym (1): Słowem Chriřtá Páná zowie [Jan Ewangelista]/ nie tylko prze to iż nam oznaymił [...] Oycá y wolá iego: [...] ále więcey dla tego/ iż [...] rzeczywiřcie/ prawdziwie/ y iftotnie [ze słowa Boga Ojca] fię rodzi y pochodzi WujNT 304 [idem] [WujBib 1231a].

a. O sakramencie Eucharystii (5) : Pokulámi tedy y fráfunkámi řtreľktány/ z tey řwiátořci [tj. z Eucharystii] poćiechy řzukay y rátunku/ od Páná w niey rzeczywiřcie będącego. LatHar 202, 246.

W połączeniach szeregowych (2): Iż [...] nie pod figurá/ áni pod podobieńřtwem: ále włařnie/ prawdziwie y rzeczywiřcie/ Ciáło y krew Páńřka bywa przyimowána w S. Sákrámenćie. WujNT 331, 114; [O przenachwálebnieyřzym Sákrámenćie ták trzymał/ iřz w nim ieřt żywe y przyrodzone ciáło Páná Bogá nářzego Iezuřa Chryřtuřa: á pożywáiąc go/ práwie y przyrodzenno/ y rzeczywiřcie go pożywamy: ácz pod zákryćiem y ořobámi. SkarŻyw 49].

Szereg: »prawdziwie a rzeczywiřcie« (1): A Chryřoftom mowi/ iż nie řámá wiářá y miłořćią; ále řámá rzeczá nas czyni ciáłem řwoim: y prawdziwie á rzeczywiřcie ciáło řwe z námi zřacza. WujNT 604. [Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.]

Cf RZECZNIE